

**36811 Initiatiefnota van de leden Van der Werf, Becker, Mutluer en Bruyning
over het stoppen van geweld tegen vrouwen**

Verslag van een schriftelijk overleg

De vaste commissie voor Justitie en Veiligheid heeft een aantal vragen en opmerkingen voorgelegd over de Initiatiefnota van de leden Van der Werf, Becker, Mutluer en Bruyning over het stoppen van geweld tegen vrouwen (Kamerstuk 36811)

Bij brief van ... hebben de initiatiefnemers de vragen en gemaakte opmerkingen beantwoord. Vragen en antwoorden zijn hierna afgedrukt.

De voorzitter van de commissie,
Eerdmans

Adjunct-griffier van de commissie,
Van Thiel

Inhoudsopgave

I Vragen en opmerkingen vanuit de fracties	blz.
Vragen en opmerkingen van de leden van de VVD-fractie	1
Vragen en opmerkingen van de leden van de PRO-fractie	3
Vragen en opmerkingen van de leden van de CDA-fractie	4
Vragen en opmerkingen van de leden van de BBB-fractie	5
Vragen en opmerkingen van de leden van de SGP-fractie	6
Vragen en opmerkingen van de leden van de SP-fractie	9

II Reactie van de initiatiefnemers

I Vragen en opmerkingen vanuit de fracties

Vragen en opmerkingen van de leden van de VVD-fractie

De leden van de VVD-fractie hebben met veel belangstelling en interesse kennisgenomen van de initiatiefnota van de leden Van der Werf, Becker, Mutluer en Bruyning over het stoppen van geweld tegen vrouwen (Kamerstuk 36811) (hierna: de initiatiefnota). Deze leden onderschrijven het belang om geweld tegen vrouwen te voorkomen en te bestrijden. Zij zien in deze initiatiefnota verschillende concrete voorstellen en maatregelen, maar ook maatregelen die al (deels) in gang zijn gezet door het kabinet of daarop voortborduren om vrouwen in Nederland beter te beschermen tegen geweld, dwang en intimidatie achter de voordeur. Zij stellen nog enkele vragen over de maatregelen die worden voorgesteld in de initiatiefnota.

De leden van de VVD-fractie lezen in de kabinetsreactie dat het kabinet niet kiest voor het invoeren van een meldplicht omdat een meldplicht niet zou bijdragen aan daadwerkelijk betere hulp van bescherming van kind en gezin en de vertrouwensrelatie tussen de professionals en de directbetrokkenen zou kunnen schaden, maar werkt aan een verkenning naar de invoering van een wettelijke adviesplicht. Wat vinden de initiatiefnemers van die verkenning naar de invoering van een wettelijke adviesplicht om de aard en ernst van signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling in een vroeg stadium te kunnen duiden en tot passend handelen te komen? Met zo'n adviesplicht is het volgens het kabinet voor alle onder de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling vallende professionals in stap twee van de meldcode niet meer vrijblijvend om advies in te winnen over de signalen en de vervolgstappen. Bereikt deze adviesplicht volgens initiatiefnemers hetzelfde doel als de door initiatiefnemers voorgestelde meldcode zoals omschreven in de initiatiefnota? Hoe zien de initiatiefnemers het onderscheid tussen een meldplicht en de bestaande meldcode? En welke problemen in de huidige praktijk worden met een meldplicht opgelost die met de huidige meldcode niet worden opgelost?

De leden van de VVD-fractie onderschrijven de noodzaak om versnippering in de hulpverlening aan te pakken en zijn geïnteresseerd in het voorstel van de initiatiefnemers om één casusregisseur per casus te benoemen die ook de mogelijkheid krijgt om doorbraken te forceren wanneer dat nodig is. Deze leden vragen de initiatiefnemers hoe zij aankijken tegen de mogelijke afhankelijkheid van slachtoffers van deze regisseur en hoe kan worden voorkomen dat door het aanwijzen van één casusregisseur de verantwoordelijkheid van andere hulpverleners afneemt. Kunnen de initiatiefnemers voorbeelden noemen van organisaties waar momenteel op deze manier gewerkt wordt en wat is volgens hen nodig om dit landelijk uit te rollen? Wat ontbreekt nog in het toekomstscenario waaraan het kabinet werkt om dit mogelijk te maken?

De leden van de VVD-fractie delen ten eerste het belang van het wegnemen van knelpunten in de privacywetgeving die effectieve informatie-uitwisseling belemmeren. Deze leden vragen de initiatiefnemers of zij concrete voorbeelden of signalen hebben van knelpunten zodat deze actief door het kabinet kunnen worden opgepakt. Wat vinden de initiatiefnemers van de wijze waarop het kabinet uitvoering heeft gegeven aan de aangenomen motie-Becker over het maken van een inventarisatie van privacywetgeving die gegevensuitwisseling over femicide bemoeilijkt (Kamerstuk 36658, nr. 7)?

De leden van de VVD-fractie beamen het belang om ouderschaps- of agressiecurssussen op te leggen aan de pleger specifiek gericht op huiselijk geweld. Deze leden vragen de initiatiefnemers of er cijfers bekend zijn van dalende recidive na het volgen van zo'n cursus, om het punt van initiatiefnemers te onderschrijven. Hoe kijken de initiatiefnemers aan tegen het feit dat dergelijke cursussen momenteel vaak in het vrijwillig zorgkader vallen en daarmee niet opgelegd kunnen worden? Hoe denken zij dat wet- en regelgeving aangepast zou moeten worden om vaker preventief over te kunnen gaan tot het opleggen van maatregelen om de veiligheid in een gezin of van een vrouw te beschermen, in plaats van achteraf een straf op te leggen wanneer het misgegaan is?

De leden van de VVD-fractie lezen dat initiatiefnemers voorstellen om bij meldingen van huiselijk geweld automatisch te bezien of een contactverbod, huis- en straatverbod of locatieverbod kan worden opgelegd, tenzij dit direct tegen de wens van het slachtoffer ingaat. Deze leden vinden het uitgangspunt dat de veiligheid van het slachtoffer voorop moet staan

belangrijk. Zij vragen voorts of de initiatiefnemers mogelijkheden zien om elektronische controle, bijvoorbeeld met een enkelband, vaker in te zetten bij daders die een contact- of locatieverbod opgelegd hebben gekregen. Hoe kijken de initiatiefnemers aan tegen de mogelijkheden deze instrumenten vaker in te zetten via een preventief gerechtelijk dwangbevel? Wat vinden zij van de termijnen en de toegestane aanvragers van deze instrumenten?

De leden van de VVD-fractie vragen de initiatiefnemers hoe zij ervoor willen zorgen dat signalen van huiselijk geweld structureel worden meegenomen bij beslissingen over gezag en omgang. Hoe kan volgens de initiatiefnemers worden voorkomen dat situaties waarin sprake is van (psychisch) geweld ten onrechte als een reguliere 'vechtscheiding' worden beschouwd? Hoe kijken de initiatiefnemers aan tegen de voortgang die het kabinet en de rechterlijke macht maakt op het vaker kunnen combineren van straf- en familierecht?

Vragen en opmerkingen van de leden van de PRO-fractie

De leden van de PRO-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de initiatiefnota en de kabinetsreactie. Uiteraard delen deze leden met het kabinet en de indieners van de initiatiefnota het belang om geweld tegen vrouwen te voorkomen en te bestrijden.

Hoofdstuk 4 – Beschermd achter de voordeur

Ontwikkel een wettelijke meldplicht van huiselijk geweld voor onderwijs- en zorgprofessionals

De leden van de PRO-fractie lezen dat er een verkenning plaatsvindt naar de invoering van een wettelijke adviesplicht om de aard en ernst van signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling in een vroeg stadium te kunnen duiden en tot passend handelen te komen. Deze leden lezen ook dat het kabinet geen voorstander is van een meldplicht omdat daardoor de vertrouwensrelatie tussen de professionals en directbetrokkenen geschaad kan worden en dat een reden kan zijn voor slachtoffers om geen hulp te vragen uit angst dat een melding wordt gedaan. Als echter uit de genoemde verkenning naar een wettelijke adviesplicht blijkt dat bij ernstige signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling het toch zeer wenselijk is dat die signalen gemeld moeten gaan worden om erger te voorkomen, delen de initiatiefnemers dan de mening dat het dan wel gewenst om een meldplicht in te voeren?

Eén regisseur per casus, die de mogelijkheid krijgt om doorbraken te forceren

De leden van de PRO-fractie delen de mening van het kabinet dat in de samenwerking verschillende organisaties en professionals moeten weten wie de regie heeft en wat ze van elkaar kunnen en mogen verwachten. Deze leden vinden samenwerking en afstemming ook belangrijk, maar juist omdat het daarbij aan een regisseur met doorzettingsmacht ontbreekt blijven die samenwerking en afstemming helaas vaak niet optimaal. Deze leden menen dat afspraken over mandaat en doorzettingsmacht niet alleen van de betrokken partijen afhankelijk mogen zijn, maar dat er vooral vanaf het begin van een casus duidelijkheid moet zijn over wie de regisseur wordt en hoe die doorbraken kan afdwingen. Delen de initiatiefnemers deze mening? Zo ja, waarom en hoe oordelen de initiatiefnemers dan over de reactie van de regering op dit punt? Zo nee, waarom niet?

Hoofdstuk 5 – Bescherming in de hulpverlening

Zorg voor structureel voldoende plekken in de vrouwenopvang met per gemeente een plan voor de uitstroom naar beschikbare woningen

De leden van de PRO-fractie zouden erop willen wijzen dat de Kamer er al eerder bij motie (Kamerstuk 32847, nr. 1353) op heeft aangedrongen dat er sluitende afspraken komen over de toepassing van het al langer bestaande wettelijke recht van slachtoffers van huiselijk geweld (die in de opvang verblijven) op urgentie bij toewijzing van sociale huurwoningen. Deze toepassing verloopt zeer moeizaam, zo begrijpen deze leden. Kennen de initiatiefnemers deze signalen ook? Zo ja, wat moet er naar de mening van de initiatiefnemers gebeuren om er wel voor te zorgen dat deze toewijzing verbeterd wordt?

Hoofdstuk 4 – Beschermd achter de voordeur

De leden van de PRO-fractie lezen dat de aanbeveling voor een 24/7-chatlijn voor slachtoffers, familieleden en omstanders, waarbij niet hardop gesproken hoeft te worden, niet opgevolgd gaat worden door het kabinet en wel omdat er ook andere ingangen zijn. Daarbij wordt gewezen op hulp en advies door gemeenten. De aan het woord zijnde leden menen echter dat dit niet alleen van beleidskeuzes van gemeenten afhankelijk mag zijn. Delen de initiatiefnemers deze mening? Zo ja, waarom en wat zegt dat over het belang van een 24/7-chatlijn? Zo nee, waarom niet?

Vragen en opmerkingen van de leden van de CDA-fractie

Algemeen

De leden van de CDA-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de initiatiefnota. Deze leden onderschrijven het belang van bewustwording en het voorkomen van geweld tegen vrouwen. Elke vrouw en elk kind moet veilig kunnen leven, zowel thuis als op straat. Deze leden danken de initiatiefnemers en de medewerkers voor hun werk bij de totstandkoming van deze initiatiefnota en maken graag van de gelegenheid gebruik om vragen te stellen aan de initiatiefnemers.

Hoofdstuk 3 – Bij de rechtbank

De leden van de CDA-fractie lezen dat bepaalde screeningsinstrumenten of risicotaxaties kunnen worden ingezet om veiligheidsrisico's goed in te kunnen schatten, maar dat deze in de rechtszaal of voorafgaand aan de zitting zelden tot nooit worden gebruikt. Deze leden vragen de initiatiefnemers of zij weten wat de reden hiervan is, en zo ja, of ze daarop kunnen reflecteren. Hoe zou dit verbeterd kunnen worden en tegen welke (juridische) belemmeringen wordt aangelopen?

Hoofdstuk 4 – Beschermd achter de voordeur

De leden van de CDA-fractie lezen dat de initiatiefnemers van mening zijn dat hulpverleners, zoals politieagenten, veel vaker achter de voordeur moeten kunnen kijken. Deze leden vragen aan de initiatiefnemers wat volgens hen nodig is om dit te bewerkstelligen.

Hoofdstuk 6 – Beschermd bij de rechtbank

De leden van de CDA-fractie lezen dat de initiatiefnemers verschillende voorstellen doen om slachtoffers te beschermen en professionals meer handvaten te geven om mogelijk huiselijk geweld te herkennen, zoals het inzetten van screeningsinstrumenten bij mediation en het verleggen van de focus in de rechtbank. Deze leden vragen aan de initiatiefnemers hoe zij met deze voorstellen voorkomen dat er veel tijd verloren gaat in een zaak, waarbij soms juist vaart nodig is ter bescherming van het slachtoffer, door allerlei extra screeningsinstrumenten. Kan volgens hen een balans gevonden worden in extra bescherming voor het slachtoffer en het belang van een voortvarende behandeling van een strafzaak?

Beslispunten

Hoofdstuk 4 – Beschermd achter de voordeur

De leden van de CDA-fractie lezen dat de initiatiefnemers van mening zijn dat huisbezoeken vaker mogelijk moeten zijn bij een vermoeden van huiselijk geweld. Deze leden vragen of de initiatiefnemers hier nader op in kunnen gaan. In welke gevallen moet het vaker mogelijk worden en tot hoever zou die bevoegdheid moeten reiken? Hoe wordt voorkomen dat een huisbezoek juist leidt tot een groter risico voor het slachtoffer wanneer de verdachte weet dat er een melding is gedaan?

De leden van de CDA-fractie vragen of de initiatiefnemers kunnen reageren op de reactie van het kabinet op het beslispunt om een wettelijke meldplicht van huiselijk geweld voor onderwijs- en zorgprofessionals in te voeren. Zien zij ook het risico dat een meldplicht er juist toe kan leiden dat een slachtoffer geen hulp durft te vragen aan professionals uit angst dat een melding wordt gedaan bij Veilig Thuis? Wat is de reactie van de indieners op de verkenning van het kabinet of een wettelijke adviesplicht ingevoerd kan worden?

Hoofdstuk 5 – Bescherming in de hulpverlening

De leden van de CDA-fractie lezen dat de initiatiefnemers voorstellen om vaker gebruik te maken van contactverboden, huis- en straatverboden en locatieverboden. Wat is volgens de initiatiefnemers nodig om dit te bewerkstelligen? Hebben de initiatiefnemers hierover gesproken met de politie of het Openbaar Ministerie (OM), om hun wensen en ideeën hierin mee te nemen? Daarnaast vragen deze leden of dit voorstel in lijn is met de verkenning en lopende pilots die zijn gestart door de minister van Justitie en Veiligheid en zo nee, welke aanvullende voorstellen de initiatiefnemers hebben.

Hoofdstuk 6 – Beschermd bij de rechtbank

De leden van de CDA-fractie lezen dat de initiatiefnemers voorstellen om standaard gebruik te maken van screeningsinstrumenten en risicotaxaties bij complexe scheidingen. Deze leden vragen aan de initiatiefnemers wanneer sprake is van een complexe scheiding en hoe dit onderscheid juridisch gemaakt kan worden, om af te bakenen in welke gevallen screeningsinstrumenten wel of niet worden ingezet.

Financiële gevolgen

De leden van de CDA-fractie lezen dat de initiatiefnemers stellen dat de voorgestelde maatregelen in grote mate technisch en procedureel van aard zijn, en dus sprake is van beperkte structurele kosten. Deze leden constateren dat de initiatiefnemers niet ingaan op de financiële consequenties van het voorstel om te zorgen voor structureel voldoende plekken in de vrouwenopvang. Kunnen de initiatiefnemers een inschatting geven hoeveel middelen hiervoor nodig zijn? Zijn zij ook in gesprek met gemeenten om te bevorderen dat er laagdrempelige vrouwenopvang kan worden gerealiseerd en wat hiervoor nodig is?

Vragen en opmerkingen van de leden van de BBB-fractie

De leden van de BBB-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de initiatiefnota. Deze leden danken de initiatiefnemers voor het werk dat zij met deze nota hebben verricht en voor de concrete aanbevelingen die zij doen. Deze leden onderschrijven het belang van het eerder herkennen van signalen van huiselijk geweld en het snel en doeltreffend kunnen ingrijpen door professionals. Juist daarom vinden zij de reactie van het kabinet op enkele concrete aanbevelingen nog wat te afwachtend en vrijblijvend.

Huisbezoeken bij vermoedens van huiselijk geweld

De initiatiefnemers bevelen aan om huisbezoeken vaker mogelijk te maken bij vermoedens van huiselijk geweld. Daarbij zouden gezinsleden afzonderlijk moeten worden gesproken en zou onderzoek moeten worden gedaan naar het onderliggende patroon van geweld. Het kabinet gaat in haar reactie echter vooral in op huisbezoeken in situaties van acute onveiligheid. Daarmee blijft de kern van de aanbeveling onderbelicht: eerder achter de voordeur kunnen kijken, juist voordat een situatie acuut of levensbedreigend wordt. Kunnen de initiatiefnemers uiteenzetten wat het huidige handelingskader is wanneer er serieuze vermoedens van huiselijk geweld bestaan, maar nog geen sprake is van acute onveiligheid? Wie kan in zo'n situatie besluiten tot een huisbezoek en onder welke voorwaarden? Welke mogelijkheden hebben de politie, Veilig Thuis en andere betrokken organisaties wanneer een gezin niet vrijwillig meewerkt? Achten de initiatiefnemers deze mogelijkheden voldoende om escalatie te voorkomen? Hoe beoordelen zij in dit licht de reactie van het kabinet?

Hoe kijken de initiatiefnemers ertegenaan dat het kabinet hun aanbeveling niet overneemt om huisbezoeken bij vermoedens vaker mogelijk te maken? Zijn zij bereid het kabinet te vragen te onderzoeken welke aanvullende juridische bevoegdheden of werkwijzen nodig zijn om eerder en doeltreffender te kunnen optreden?

Informatie-uitwisseling

Het kabinet schrijft dat opnieuw “in kaart” wordt gebracht welke verbeteringen mogelijk zijn in de informatiedeling en samenwerking. De leden van de BBB-fractie vinden dit zeer onbevredigend. Al jarenlang is bekend dat signalen over huiselijk geweld verspreid raken over verschillende organisaties en dat noodzakelijke informatie niet altijd goed en tijdig wordt gedeeld. Ondertussen lopen slachtoffers risico doordat afzonderlijke signalen niet tot één volledig beeld worden samengebracht.

Zijn de initiatiefnemers bereid om samen met de leden van de BBB-fractie het kabinet te vragen nog spoedig met wetgeving te komen als opnieuw blijkt dat de bestaande wettelijke grondslagen voor informatiedeling onvoldoende zijn? Kan daarin worden geregeld dat overheids- en semioverheidsorganisaties noodzakelijke informatie kunnen uitwisselen wanneer dat nodig is ter bescherming van de veiligheid van betrokkenen of derden, vanzelfsprekend met passende waarborgen? Zo nee, welke concrete oplossing stellen de initiatiefnemers dan voor om te voorkomen dat instanties ieder een deel van de puzzel bezitten, maar niemand het volledige gevaar ziet?

Vragen en opmerkingen van de leden van de SGP-fractie

De leden van de SGP-fractie hebben kennisgenomen van de initiatiefnota. Deze leden hebben hierover nog enkele vragen.

Hoofdstuk 4 – Beschermd achter de voordeur

De leden van de SGP-fractie lezen dat de initiatiefnemers het belang benadrukken van een goede beoordeling van de situatie achter de voordeur en van het afzonderlijk spreken met betrokkenen wanneer dit wenselijk en mogelijk is. Deze leden vragen de initiatiefnemers welke concrete knelpunten zij op dit moment zien bij het in de praktijk brengen van deze werkwijze en welke oplossingen zich hiervoor lenen.

De leden van de SGP-fractie lezen dat de initiatiefnemers inzetten op een betere samenwerking tussen organisaties en professionals. Deze leden vragen de initiatiefnemers

welke concrete verbeteringen zij noodzakelijk achten in de samenwerking tussen Veilig Thuis, politie, hulpverlening en andere betrokken organisaties. Hoe moet worden voorkomen dat signalering wel plaatsvindt, maar niet leidt tot daadwerkelijke bescherming van slachtoffers en het stoppen van geweld?

De leden van de SGP-fractie lezen dat binnen het Toekomstscenario kind- en gezinsbescherming wordt geëxperimenteerd met een meer systeem- en gezinsgerichte werkwijze. Deze leden vragen de initiatiefnemers welke lessen uit deze ontwikkeling volgens hen relevant zijn voor het eerder herkennen van patronen van dwang, controle, afhankelijkheid en geweld.

De leden van de SGP-fractie lezen dat de initiatiefnemers aandacht vragen voor de regie, het mandaat en de doorzettingsmacht binnen de aanpak van huiselijk geweld. Deze leden vragen de initiatiefnemers op welke punten de huidige verantwoordelijkheidsverdeling volgens hen tekortschiet en welke concrete verbeteringen zij voor ogen hebben. Deze leden lezen dat de mogelijkheden voor informatiedeling binnen het huidige wettelijke kader volgens de initiatiefnemers beter kunnen worden benut. Zij vragen de initiatiefnemers welke concrete knelpunten in de praktijk nog leiden tot vertraging, onvoldoende informatiedeling of gemiste signalen. Zien zij aanleiding tot aanpassing van wet- en regelgeving?

De leden van de SGP-fractie lezen dat de initiatiefnemers inzetten op betere veiligheids- en risicotaxaties. Deze leden vragen de initiatiefnemers in hoeverre signalen van dwingende controle, psychisch geweld, stalken en afhankelijkheidsrelaties daarin volgens hen structureel moeten worden meegenomen. Zij lezen dat in de initiatiefnota aandacht wordt besteed aan een mogelijke Nederlandse toepassing van Clare's Law. Zij vragen de initiatiefnemers welke meerwaarde zij hiervan verwachten en hoe een dergelijk instrument volgens hen zou moeten worden vormgegeven. Hoe moet worden voorkomen dat het verstrekken van informatie over een mogelijke voorgeschiedenis van geweld leidt tot een vals gevoel van (on)veiligheid?

Hoofdstuk 5 – Beschermd in de hulpverlening

De leden van de SGP-fractie lezen dat de initiatiefnemers het belang benadrukken van meer deskundigheid bij professionals over intieme terreur, dwingende controle, psychisch geweld en femicide. Deze leden vragen de initiatiefnemers hoe zij willen waarborgen dat deze kennis niet beperkt blijft tot gespecialiseerde organisaties, maar ook beschikbaar is bij eerstelijnsprofessionals, zoals huisartsen, wijkteams en jeugdhulpverleners.

De leden van de SGP-fractie lezen dat de initiatiefnemers een afzonderlijke strafbaarstelling van psychisch geweld bepleiten. Deze leden vragen de initiatiefnemers welke gedragingen naar hun oordeel momenteel niet of onvoldoende strafrechtelijk kunnen worden aangepakt en die door een nieuwe strafbaarstelling wel binnen bereik van opsporing en vervolging zouden komen. Zij vragen de initiatiefnemers welke meerwaarde een afzonderlijke strafbaarstelling van psychisch geweld heeft ten opzichte van de bestaande strafrechtelijke mogelijkheden inzake bedreiging, stalken, dwang, mishandeling en andere relevante delicten.

De leden van de SGP-fractie vragen de initiatiefnemers hoe zij de afbakening tussen strafbaar psychisch geweld, ongewenst gedrag en relationele conflicten voor zich zien. Hoe wordt volgens hen gewaarborgd dat de strafbaarstelling voldoende duidelijk, voorzienbaar en rechtszeker is?

De leden van de SGP-fractie vragen de initiatiefnemers welke gevolgen zij verwachten van een dergelijke strafbaarstelling voor de bewijsbaarheid, uitvoerbaarheid, handhaafbaarheid en werklust van politie, Openbaar Ministerie en rechtspraak.

De leden van de SGP-fractie lezen dat de initiatiefnemers aandacht vragen voor het beter benutten van bestuursrechtelijke en civielrechtelijke beschermingsmaatregelen. Deze leden vragen de initiatiefnemers welke aanvullende mogelijkheden zij zien om slachtoffers beter te beschermen en plegers effectiever aan te pakken. Hoe beoordelen zij in dit verband het uitgangspunt dat waar mogelijk de pleger en niet het slachtoffer de woning zou moeten verlaten?

De leden van de SGP-fractie lezen dat de opvangcapaciteit voor slachtoffers en kinderen onder druk staat. Deze leden vragen de initiatiefnemers welke maatregelen zij noodzakelijk achten om wachtlijsten en tijdelijke opvang op alternatieve locaties terug te dringen en ervoor te zorgen dat slachtoffers tijdig een veilige opvangplek kunnen krijgen.

Hoofdstuk 6 – Beschermde bij de rechtbank

De leden van de SGP-fractie lezen dat in complexe scheidingen meer aandacht nodig is voor veiligheidsrisico's. Deze leden vragen de initiatiefnemers of zij ook mogelijkheden zien om escalatie en complexe scheidingen in een eerder stadium te voorkomen, bijvoorbeeld door laagdrempelige relatieondersteuning, vroegtijdige begeleiding of andere vormen van hulp aan stellen en gezinnen. Welke rol zien zij hierbij voor gemeenten en maatschappelijke organisaties? Zijn de initiatiefnemers bereid om de beste praktijkvoorbeelden in gemeenten die relatietherapie reeds aanbieden over te nemen?

De leden van de SGP-fractie lezen dat huiselijk geweld niet vanzelfsprekend voldoende wordt meegewogen in beslissingen over gezag en omgang. Deze leden vragen de initiatiefnemers hoe zij willen waarborgen dat de veiligheid van slachtoffers en kinderen daadwerkelijk centraal komt te staan in familierechtelijke procedures. Welke concrete criteria zouden volgens hen in een toetsingskader moeten worden opgenomen?

Overig

De leden van de SGP-fractie lezen dat de initiatiefnota vooral aandacht besteedt aan signalering, bescherming en handhaving. Deze leden vragen de initiatiefnemers welke plaats zij zien voor preventie die zich richt op onderliggende maatschappelijke opvattingen over relaties, seksualiteit, wederzijds respect en de positie van vrouwen.

De leden van de SGP-fractie vragen de initiatiefnemers of zij onderkennen dat voortdurende seksualisering en objectivering van vrouwen in media, reclame, online platforms en populaire cultuur kunnen bijdragen aan schadelijke opvattingen over vrouwen en relaties. Zo ja, welke rol zien zij voor de overheid en maatschappelijke organisaties om deze ontwikkeling tegen te gaan?

De leden van de SGP-fractie vragen de initiatiefnemers hoe zij de mogelijke relatie beoordelen tussen seksualisering, objectivering, seksueel grensoverschrijdend gedrag, partnergeweld en ander geweld tegen vrouwen. Zien zij aanleiding voor nader onderzoek naar deze samenhang, waaronder naar de rol van pornografie? Deze leden vragen de initiatiefnemers welke mogelijkheden zij zien voor maatschappelijke campagnes die aandacht vragen voor respectvolle omgangsvormen, de waardigheid van vrouwen, gezonde relaties en

de verantwoordelijkheid van mannen en jongens bij het voorkomen van geweld tegen vrouwen.

Vragen en opmerkingen van de leden van de SP-fractie

De leden van de SP-fractie hebben kennisgenomen van de initiatiefnota en de kabinetsreactie hierop. Deze leden spreken hun waardering uit voor de inzet van de initiatiefnemers en hebben daarnaast nog een aantal vragen over de kabinetsreactie.

De leden van de SP-fractie merken op dat het kabinet bij veel punten verwijst naar lopende initiatieven en trajecten om problemen aan te pakken. Deze leden benadrukken echter dat geweld tegen vrouwen een enorm probleem is en er dus extra inzet nodig is in de aanpak ervan. Hoe kijken de initiatiefnemers hiernaar? In hoeverre achten zij de beschreven inzet van het kabinet voldoende?

De leden van de SP-fractie pleiten voor uitbreiding van het aantal plekken in de vrouwenopvang naar 1.800, in lijn met het verdrag van Istanbul. De initiatiefnemers pleiten in de nota wel voor voldoende plaatsen, maar noemen hierbij geen exacte cijfers. Wat zien de initiatiefnemers als voldoende plaatsen? Deze leden lezen in de kabinetsreactie veel ambitie, maar missen een analyse van het kabinet over de financiële consequenties hiervan. In hoeverre denken de initiatiefnemers dat de ambities uit deze initiatiefnota en de kabinetsreactie hierop te kunnen waarmaken met de huidige financiering?

II Reactie van de initiatiefnemers